

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 ună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăoară Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiun

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Ploiești

O boală fatală.

(*) Sînt dese casurile patologice de alcoolism, în cari victimele, ajunse la ultimul stadiu al căderii morale și fizice, nu încetează a-și dori mereu otrava care i-a nenorocit. Asemenea alcoolici, fatalicește vreau să apropie sfîrșitul trist ce-i așteaptă. Tocmai substanța veninoasă care i-a făcut neoameni, o privesc nenorociții drept singura fericire ce le-a mai rămas.

Situația desolată care domină acum la Maghiari, este aceeași cu starea alcoolicii desvîrșit căzuți și totuși doritori ai alcoolului.

Pătîmesc Maghiarii de-o boală fatală, de-o boală asemenea alcoolismului. Aceasta e — șovinismul. În ceea-ce privește șovinismul național, omnipotenții de azi în Ungaria sînt veritabili alcoolisti, dar' alcoolizati la desperare.

Ideea statului național maghiar, eată otrava concentrată care distruge organismul politic, social și cultural al Maghiarilor.

Și e boală veche asta la cei-ce se cred singurul element de stat în țeara noastră poliglotă.

Cu deșteptarea conștiinței naționale la Maghiari, s'a declarat boala șovinismului, provocată de firea grandomană, siluitoare, despotică și prea puțin umană a descendenților sîlbătăției asiatice.

Vîzîndu-se mici și slabi în sinul numeroaselor popoare cari locuiesc Ungaria, Maghiarii s'au îmbolnăvit de acea boală curioasă, dar' și fatală, care se zice șovinismul național.

D'a capo, onorabili nostri compatrioți au voit să creeze ceea-ce nici-odată nu se va pute: statul național maghiar.

Începînd cu anii 1867—68, când nefericitul de dualism a dat Maghiarilor omnipotența, în Ungaria, oamenii politici maghiari și-au pus toate puterile în serviciul utopiei oribile a statului național maghiar.

Mai timizi la început, pentru-că nu puteau isbi imediat cu băta'n baltă, stăpînitorii dela Pesta deveniră pe zi ce merge tot mai agresivi, tot mai nebuni în tendințele lor de a maghiarisa totul, pentru a clădi din nimic — o nimica toată.

Simulacrul de parlament din Pesta, guvernul, administrația, justiția, scurt întreaga putere de stat a fost și este pusă în serviciul acelei direcții nenorocite, despre care înșiși Maghiarii recunosc că e menită a nimici actualul stat ungar, înlocuindu-l cu năluca numită »stat național maghiar«.

Fiindcă tendințele acestea ale Maghiarilor constituie în sine o stare de patologie, o boală dintre cele mai grave, — omnipotenții din țeară au trebuit să ajungă la catastrofa de azi, penibilă pentru ei, ridicolă pentru noi.

După-ce grămădiră legi peste legi, ordinațiuni peste ordinațiuni în scopul de a suprima naționalicește pe nema-ghiari, maghiarizîndu-le biserica, școala, cultura, în fine totul; după-ce comiseră crime peste crime în numele justiției, — acum, crezînd poate că au gătat-o deo-camdată cu naționalitățile, — se pomînă cu o conspirație constituțională a guvernului în luptă cu o revoluție constituțională a opoziției!

Se luptară cât se luptară, zi de vară până'n seară; se păruiră și se batjocoriră unguerește (adecă surugeste!), și acum fac încercări desperate de a se împăca.

Dar' ei fiind rîul de care suferă țeara, e foarte natural că nu cunosc rîul, — pentru-că nu se cunosc.

Nu știu teribili omnipotenții, că toată cauza rețelilor pe cari și ei le cunosc acum, este șovinismul lor, este ideea statului național maghiar, pentru a cărei intrupare au întronat la Pesta sistemul despotiei, al corupției și al forței brutale.

Din contră, chiar și acum șoptesc între ei, că nu trebuie periclitată, sub

nici un raport... »interesele statului național maghiar!«

Adecă, și acum, în spasmiile rușinoasei căderi politice, ei își doresc mereu, mereu otrava care le-a distrus organismul, utopia care le pune capul.

Aceasta însemnează, că Maghiarii sînt în doaga alcoolicii incurabili cari cer mereu alcool, cu alte cuvinte își cer înșiși moartea...

De aceea, avea tot dreptul literatul lor Jókai mai zilele trecute, când scria: »Simțesc mirosul greu dela cadavrul Ungariei«.

Nu mai cât, e necesară o mică corectură: cadavrul nu-i al Ungariei, ci al Maghiarilor!

Ungaria le poate fi cel mult — mormînt!

Sibiu, 26 Ianuarie n.

Din parlamentul român. În ședința de Marți ministrul de finanțe, dl Palade, a prezentat camerei române bugetul țerei, pe anul 1899—1900, încheiat astfel: venitele 228.375,000 lei noi, ear' erogatele tot atât. Față de anul trecut se arată un crescîmînt de șese milioane. O telegramă din București ne spune, că prin cercurile politice de acolo se crede, că imediat după votarea bugetului, guvernul va închide sesiunea parlamentară actuală și va face alegerile nouă, pentru noul period parlamentar, care în România e de patru ani.

Școalele române din Macedonia. Celebrul Apostol Mărgărit, însărcinat cu supravegherea școalelor române din Macedonia, a făcut, cum se vede, o nouă încercătură în Macedonia, a cărei rost nu-l înțelegem. Eată ce spune »Servet«, ziarul oficios turcesc din Constantinopol:

»Un ziar din București a anunțat că ministerul instrucției publice din România a numit profesori pentru școalele cutzo-vlache din vileastele Kossovo și Monastir. Unul din confrății nostri turci spune că e absolut inadmisibil ca un guvern străin să numească profesori pentru școale ai căror elevi sînt supuși otomani; în consecință sublima Poartă a dat ordinele necesare ca acești străini desemnați ca profesori din partea guvernului român, să fie înlocuiți prin supuși otomani, aleși din cei mai fideli«.

Sigur că sînt intrigi la mijloc, puse de numitul Mărgărit la cale, de care, e curios, că guvernul român nu poate să se scuture, trimițîndu-l la primblare.

Limba liturgică maghiară. Toth Miklós, unul dintre corifeii acestei nouă agitațiuni șoviniste, se plînge în organul episcopiei Ungvarului »Kárpáti Lapok«, că multe chiar și dintre acele comune bisericesti, cari prin abuz au introdus limba maghiară în biserică, nici până azi n'au subscris declarații de aderență în favorul acestei limbi, și că apelul amintitului comitet nu numai că a fost respins de către Românii și Rutenii greco-catolici, dar' n'a aflat rîsunet nici chiar printre Maghiarii...

Cu toate acestea agitatori patronați de guvern continuă cu agitațiunea lor și, precum am anunțat, prepară un pelerinaj mare de greco-catolici maghiari la Roma. De aceea foarte bine zice »Unirea« din Blaj, că pericolul există totuși și trebuie prevenit.

Clerul nostru se fie și pe viitor la culmea misiunii sale, și precum a ferit până acum poporul dela aderențele pentru limba liturgică maghiară, așa să-l terească și în viitor.

Crisa.

Bánffy pe ducă. — Goluchowski și Széchenyi la M. Sa. — Din cameră.

Întreaga presă »patriotică« e de acord în a constata, că baronul Bánffy își face geamantanul, ca în curînd se plece din fruntea țerei, și cu »onoare« să se retragă în singurătate, în pašalicul seu de odinioară din Solnoc-Dobăca. De fapt Bánffy poate fi considerat ca demisionat, și e numai chestie de timp, când se vor face formalitățile îndatinăte.

E curios, că la bursa din Viena, unde se răspîndise încă Luni vestea despre demisia cabinetului Bánffy și despre însărcinarea lui Széll cu formarea noului cabinet, a fost primită știrea cu cea mai mare bucurie și a provocat o imediată urcare în prețul tuturor obiectelor de valoare.

Aproape toate gazetele din capitală constată mai departe, că măgulitoarea însărcinare, pe care a primit-o Széll din partea Coroanei, de a continua el tratativele cu opoziția, pe baza nouelor puncte de împăcare, trebuie privită ca o apropiată însărcinare de a compune noul cabinet, însărcinare, pe care Széll de astă-dată nu o mai poate refusa. Prin urmare, Széll e privit din toate părțile de presumpțivul ministru-president.

Că Bánffy se consideră singur de demisionat, se vede și din declarația ce a făcut-o Marți, în incinta camerei, în fața mai multor deputați opoziționali, cari făceau glume ocazionale pe contul guvernului.

»Da, am căzut, — le-a zis Bánffy, — dar' să recunoașteți și voi, că guvernul încă își are meritul seu, că clausula cunoscută a fost abandonată«.

Tratările de împăcare se vor continua astăzi, Joi. Disidenții Szilágyi, Csáky și Andrássy au primit încă Marți seara răspunsul guvernului la replica opoziției unite, și l'au comunicat imediat bărbaților de încredere ai opoziției, cari se vor întruni astăzi în ședință pentru a-l censura. Tot astăzi sosește și Széll dela moșia sa și va lua parte la ședința opoziției unite.

Dispoziția opoziției e favorabilă unei înțelegeri; cu toate acestea legarea compromisiului e departe de a fi asigurată. Opoziția acceptează, ce e drept, noua formulă sub care are să se facă legarea pactului cu Austria, pentru-că în noua formulare, făcută de Széll, își vede reprezentate ideile și dorințele sale, — nu acceptează însă celelalte condiții ale guvernului, cum e: reușirea regulamentului de casă, votarea indemnizării și a provisorului încă sub actualul guvern, cu care opoziția nu mai vrea să aibă nimica, nici în clin nici în mănecă.

Probabil deci, că Bánffy va trebui să mai meargă odată la Viena, — dar' mai pe urmă, pentru a-și da demisia în toată forma, și va trebui se mai meargă odată și Széll, — pentru a primi însărcinarea compunerii noului cabinet, și pentru a îndupleca Coroana să abstea dela celelalte condițiuni de pace, mulțumindu-se deo-camdată numai cu garanțiile ce i-se dau, că pactul cu Austria va fi legat în forma stabilită.

Dat fiind, că grijile Coroanei sînt astăzi concentrate toate în jurul pactului vamal și comercial ce trebuie legat între Ungaria și Austria, și că Coroanei îi este o totul irrelevantă cine leagă, sau garantează că se va lega, pactul cu Austria, Bánffy ori Széll. — se crede, că Coroana va absta dela celelalte condițiuni, cari de altcum nici nu sînt ale Coroanei, ci ale lui Bánffy, ear' atunci opoziția, reportînd victorie pe toate liniile, va sista obstrucția și va restabili ordinea în parlament celelalte, urmînd dela sine.

Tot în legătură cu crisa stă și știrea primită din Viena, că M. Sa Monarhul a primit Marți în lungă audiență pe ministrul comun de externe contele Goluchowski și pe ministrul ungar de lângă persoana M. Sale, contele Széche-

nyi, care apoi imediat după audiență a plecat la Budapesta, probabil cu nouă instrucțiuni pe seama guvernului maghiar.

În parlament aceeași babilonie ca mai înainte. Votări nominale cu duimul. În ședința de ieri, Mercuri, s'au cerut cinci votări nouă, pe motivul, că au ori n'au dreptul deputații Sághy, Kubik, Hentaller, Buzáth și Wittmann se vorbească înainte de a se intra în ordinea zilei? S'au pus toate la ordinea zilei pe astăzi.

Pedepsirea lui Bolcaș.

— Echouri din sinul tinerimei. —

Montpellier, 22 Ian. n.

Pedeapsa, cât de aspră, cât de crudă ar fi ea, — de lovește în fiii neamului nostru, cari cu bărbăție și neclintire au apărut și s'au expus pentru cauza noastră, — numai urmări binefăcătoare poate avea. Ea va face să fie simțit tot mai cu suferință jugul situațiunei în care trăim. — Bolcaș, care a exprimat numai gîndirea de care sîntem pîtrunși toți tinerii români, — Bolcaș, care cu abnegațiunea sa eroică ne va rămîni în veci de exemplu, — Bolcaș, tipul desinteresării și al curajului românesc, — este lovit de judecata scrîntită a dlui Wlassics și a sfernicilor sei șovinisti.

Îi putem asigura, că efectul bolnăviciosului procedeu va contribui numai ca renumita națiune liberală și cavalerască să fie demascată și cunoscută în adevărata ei înfățișare ticăloasă în întreaga lume civilizată.

Studentii francezi de aici și mulțimea străinilor dela universitate, — informați de cazul lui Bolcaș, — și-au exprimat indignația față de ideile asiatice și antediluviane de cari sînt conduși eghemonii nostri.

Posițiunea lui Bolcaș, — ca vicepreședintele grupului român în federațiunea internațională de studenți, — ne va da bună ocazie, ca la al doilea congres în Paris 1900, să aducem pe tapet cauza din care a fost relegat Bolcaș din universitățile maghiare.

În interesul causei ar trebui:

1. Ca să fim la congres cât se poate de mulți Români din Austro-Ungaria.

2. Să convenim delegații români înainte de congres, ca să discutăm tactica și probele de cari ne vom servi.

Lucrul întăiu pentru-ca să arătăm, că sîntem într'adevăr un factor considerabil, ceea-ce numai prin număr putem obține. Ear' punctul doi ca să facem cunoscut colegilor din România detaliul, cari ei nu le pot ști, — mai ales în ce privește posițiunea Maghiarilor în dreptul de stat al monarhiei. (La Turin s'a simțit lipsa de cunoaștere mai detaliată).

Acum, după pedepsirea lui Bolcaș, colegii din România liberă își vor cunoaște datorința lor națională.

Sperăm însă, — dacă tinerimea de acum va rămîni însuflețită și condusă de principiul desinteresării și al curajului, — că ne va suna în curînd cînsul, când pe pămîntul nostru ne vom pute bucura de toate libertățile, ca să le putem ajunge pe celelalte popoare, — noi rămășiți înapoi prin apăsarea nemiloasă a unor politicieni orbiți.

Rusia, — cu forțele ei naționale fără de sfîrșit, — a văzut, că în contra ridicării unei naționalități nici absolutismul, nici Siberia nu poate ajuta, — și a permis Polonilor, acum 2 luni, să ridice o statuă în Varșovia lui Adam Makiewicz, poetul polon exilat, și mort în Franca ca profesor la »College de France«.

A ajuns la această convingere o rasă de 80 de milioane, popor nou, prosper, plin de forță. — La noi o mîndă de oameni, corupți, amestecați cu elemente maloneste, vîpsind cu colorii lucitoare rugina care le roade și mîduva oaselor, întreprind o luptă care numai la o vecinică pomenire îi va duce,

Casul lui Bolcaș ne va rămîni întotdeauna în memorie, și azi ca tineri, mâne ca bărbați, vom sta la locul nostru de fii români, și nici amenințările, nici pedepsirile nu ne vor înspăimînta, — le vom ști suporta bărbătește, — în lupta noastră pentru dreptate și libertate.

Ca. B.

„Gîndirile și amintirile“
lui Bismarck.

(Urmare și fine).

Politica viitoare a Rusiei.

Probabilitatea unui războiu german cu două fronturi a cam diminuat dela moartea lui Kattkoff și Skobelev încoace. Tendința Rusiei de a sta în rezervă nu atrînd numai de dispozițiuni, ci mai ales de chestiuni tehnice în privința armamentului pe apă și pe uscat. Îndată-ce Rusia va fi »gata«, după aprecierea sa, cu construcția puștei sale, a prafului seu și a întăririi flotei sale din Marea-Neagră, se va ascuți și tonul în care se fac azi variațiunile politice rusești. Nu e probabil, ca Rusia, îndată-ce își va fi isprăvit preparativele, să se razime pe ajutorul francez și să ne atace pe noi. Războiul german oferă Rusiei tot atât de puține avantajii imediate, ca cel rusec Germaniei. Cel mult, în privința despăgubirii de războiu s'ar găsi biruitorul rusec în o situație mai favorabilă, decît cel german, dar' abia și-ar pute scoate și el cheltuielile.

Ideea unei cuceriri a Prusiei-răsăritene, care se ivise în timpul războiului de șapte ani, abia va mai fi avînd susținători. De oare-ce Rusia abia poate să digereze elementele germane din provinciile baltice, nu e de crezut, ca ea să rîvnească a-și înmulți aceste elemente printr'un puternic adaos a populațiunei germane din părțile răsăritene ale Prusiei. Tot așa de puțin pot lăcomi bărbații de stat ai Rusiei să înmulțească numărul supușilor polonezi ai Țarului cu Polonii din Posnania și Prusia-occidentală.

Dacă privim Rusia și Germania isolate, e greu să descoperim între ele vre-un motiv constrictiv sau legitim pentru vre-un războiu între ele. Rusia se poate încăiera însă într'un războiu balcanic spre a da satisfacție pominei de păruială, sau spre a evita primejdiile ce ar rezulta din lipsa de ocupație a armatei sale. Însă un războiu cu Germania ar fi prea grav în consecințele sale, ca Rusia să-l provoace numai spre a da de lucru armatei și oficerilor sei.

Eu cred că pentru Germania ar fi un avantaj dacă Rusia ar isbuti să pună piciorul în Constantinopol. În acest cas noi nu am mai fi expuși să fim mereu ațîțați ca un câne de vîntoare, când de Englitera, când de Austria, în contra rivnirilor Rusiei spre Bosfor, ci atunci am pute să așteptăm în liniște dacă Austria va fi atacată, ca atunci să se prezente și pentru noi *cassus belli*.

Dar' și pentru Austria ar fi mai bine, dacă ea ar respinge pornirile șovinismului maghiar până-ce, Rusia se va stabili în Bosfor și până-ce mîndru-se în acest timp antagonismul dintre ea și puterile mediterane, Italia și Franca, ar fi nevoite a căuta o înțelegere à l'amiable cu Austria. Dacă eu aș fi ministru în Austria, eu nu aș împedea pe Ruși să meargă la Constantinopol, dar' aș căuta să mă înțeleg cu ei numai după-ce ei ar fi făcut acest pas. Austria tot numai prin o înțelegere cu Rusia se va pute împărtași din o împărteală a moștenirii turcești, ear' partea Austriei va fi cu atât mai mare, cu cât cei dela Viena vor ști să aștepte mai mult și cu cât vor ști să încurajeze politica rusească de a se avînta înainte.

De aceea și în viitor vom avea trebuință nu numai de înarmări războinice, ci și de o vedere clară ca să

putem cârmui corabia statului german printre curentele coalițiilor la cari sîntem expuși din pricina situației noastre geografice.

Prin amabilități și bacșuri economice pentru puteri noi prietenești nu vom evita noi primejdii ce sînt cuprinse în viitor, ci cu chipul acesta am mări numai poftele amicilor noștri de astăzi. Domnitorii noștri de odinioară țineau mai mult la capabilitatea decât la ascultarea consilierilor; dacă numai ascultarea este criteriul, atunci se ivesc astfel de pretențiuni în față cu talentul universal al monarhului, cărora nici Frideric-cel-Mare nu le-ar putea corespunde, deși politica pe vremea lui era mai puțin complicată ca astăzi.

Și astăzi ar comite Germania o mare prostie, dacă ar lua partea cuiva în chestiunile orientale fără a avea un propriu interes, și înaintea celorlalte puteri mai mult interesate în cauză.

Politica tradițională a Rusiei, care se întemeiază mai ales pe comunitatea religioasă: ideea de a libera pe Români, pe Bulgari, pe Sârbii ortodocși și eventual și pe cei romano-catolici (pe Croați), cari se găsesc sub deosebire număr de amândouă părțile monarhiei austro-ungare, și de a-i înlănțui de Rusia, nu a isbutit. Nu este însă imposibil, ca într'un viitor îndepărtat toate aceste națiuni să fie anexate cu forța la imperiul rusesc; dar națiunea elină a dovedit mai înainte, că numai liberarea acestor popoare nu le transformă în aderente ale puterii rusești.

Dacă cei din Petersburg ar voi să tragă consecințe din greșelile lor de până acum, ar fi natural, ca ei să se mărginească la progrese mai puțin fantastice, la progrese ce se pot obține prin greutatea regimentelor și a tunurilor.

Planul istoric-poetic, pe care îl urmărea împărăteasa Ecaterina când dete nepotului ei numele de Constantin, n'a găsit posibilitatea practică de a se realiza. Popoarele emancipate nu sînt recunoscătoare, ci pretențioase și eu cred că în această epocă realistă, politica rusească va proceda mai mult din punctul de vedere tehnic, decât fantastic, în chestiunile orientale. Prima trebuință a Rusiei pentru o dezvoltare de puteri în Orient este să-și asigure Marea-Neagră. Dacă isbuteste Rusia a închide puternic Bosforul, prin așezări de tunuri și torpiloare, atunci coasta ei meridională are să fie mai bine păzită decât cea baltică.

Acesta are să fie calculul cabinetului rusesc, dacă va tînde să închidă Marea-Neagră și să câștige pe Sultan spre acest scop, cu dragoste, cu bani și cu violență.

Interesele noastre nu sînt mai compatibile cu gravitatea puterii rusești spre Sud, decât interesele altor puteri; putem chiar zice, că interesele noastre pot să câștige prin această gravitate.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

O carte cu noroc.

„Tipografia“ din Sibiu a mai scos deunăzi o carte.

A spune despre această carte, că are tipar frumos, hărțile fine, „scoarțe de brad“ sau mai știu eu ce alte laude storeoțite e prea puțin, când voim să relevăm întreaga ei valoare. Cine va fi apucat să-și o cumpere până acum, va ghici înainte că astăzi trebuie să fie vorba despre „Școalele din Blaj“ ale dlui N. Brânzeu.

Nicolae Brânzeu, profesor la liceul din Pitești, așa se iesește autorul pe coperta cărții. Profesor, puțin lucru, că profesori sînt destul. Ce face mult e, că Brânzeu este un nume cunoscut și bine apreciat de toți Românii cu inimă pentru mișcarea națională. Rău apreciat pot să fie numai eu, că m'încerc în biografia lui Brânzeu, pe când scoateala de acasă îmi era să mă ocup cu cartea lui. Totuși mi-a plăcut această încercare, într-cît m'a întărit pe un moment de a intra în recenziunea cărții — întârziere și șovăială proprie înaintea ori-cărei sarcini grele. Și grea e și sarcina mea de acum, pentru-că e greu să scoți calitățile bune dintr-o carte, atunci când aceste calități sînt multe, atât de multe, încât le întălim până și în prefața cărții.

Din această prefață nu putem să nu redăm două puncte, cari ni-se par capitale.

Cronică politică.

Politica externă a Franței.

În camera franceză, la desbaterea proiectului de buget mai mulți deputați, între cari Ribot, Des Fourmelles etc. au cerut deslușiri cu privire la raporturile dintre Franța și Anglia.

Ribot vorbind despre tripla alianță a accentuat, că în urma alianței Franței cu Rusia, Austro-Ungaria și Italia s'au apropiat de Franța, așa că tripla alianță azi nu mai e, ceea-ce a fost mai înainte.

Ministrul de externe Delcassé răspunzînd arată, că în chestiunile externe s'a ținut cont de interesele Franței și că rolul Francezilor în războiul ispano-american a asigurat țerei un câștig moral.

Mai departe vorbește despre proiectul Țarului, pe care Franța l'a acceptat și rolul onorific, ce ea l'a avut în Creta etc.

Privitor la Fașoda Delcassé declară, că a cedat-o, căci a voit să încunjure un lucru, care ar fi adus nenorocire pentru întreg pământul și ar fi cerut jertfe enorme.

În lume este în pregătire o mare transformare și din cauza aceasta e de lipsă o politică înțeleaptă, prevăzătoare, care nu prădează pe nimica forțele țerei.

Expunerile ministrului au fost aplaudate și luate la cunoștință.

Spania și Anglia.

Spania, după războiul nefericit, e amenințată nu numai de Carlism și de turburări interne, ci și de noua complicație de Anglia. Poate-că presupunerile se nu se adevărează, dar ele de fapt există în Spania. E vorba de planurile Angliei de a poseda insulele Canare și Baleare și chiar la coasta sudică a Spaniei, în apropiere de Gibraltar. Atitudinea Angliei și măsurile luate de ea întăresc aceste presupuneri.

Din aceste cauze, Spania, cu toată starea rea a finanțelor sale, face mereu înarmări și reorganizări militare costisitoare.

Între proiectele de lege pe cari guvernul le va propune camerei este și un proiect care propune introducerea în Spania a serviciului militar obligator, care până azi numai în Spania și Belgia nu exista.

Chestiuni școlare.

Tot foaia pedagogică.

Alba-Iulia, 21 Ian. n.

Urmărind cu atențiune cele-ce se zic parte prin graiu viu, parte prin ziaristică relativ la ideea suleată în timpul din urmă: că „Foaia Poporului“ să apară în viitor și cu un adaus pedagogic, vîzînd chiar și bănuiele neașteptate, cari deși ar fi ca niște schinte de mici numai, destul de tare pot frige și ustura într-o privință, — cu permisiunea prealabilă a colegilor mei de profesioniune, — doresc după cît îmi per-

mite timpul, a atinge un mic punct de orientare:

Învățătorii români gr-cat. din archidiesă, întruniți azi — după multe greutăți — într'o Reuniune, care după fond și formă e un triumf similitudinii cu „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român“ dela noi, au știut destul de bine că Reuniunea își va scoate organul sau, fără de care nici-decum nu putea fi și pe care eu ipso unul fiecare trebuie să-l aibă, abstrăgînd dela considerația că cum are să fie acela la început eventual ce greutăți ar putea întâmpina.

Ori-și-care învățător din archidiesă poate fi convins — după simțămîntul meu — că acei corespondenți, cari și-au exprimat ideile lor în diferite forme prin ziare cu eugetul final ca să ne aliem cu „Foaia Poporului“ — într-o cât ar fi ei gr-cat. — n'au făcut-o aceasta cu scopul de-a împedea apariția organului Reuniunii amintite, ceea-ce ar fi fost egal cu abandonarea intereselor ei, ci simplu din motivul, că din multe considerații nu se așteptau încă la decusul ce l'a adus comitetul central al Reuniunii noastre în ședința sa ținută la 10 Ianuarie a. c. în cauză.

Organul Reuniunii noastre va apăre la 1 Februarie st. v. a. c., dar va apăre așa, încât nime nu-l poate asemăna numai cu o foaie, care are și în frunte și și în coadă numai pe jupăneasa „speranță“ că se va putea susține, care până acum la poporul român de aici între împrejurările cari trăește e încă în doagă de moarte, ci cu o foaie care are în frunte puteri bune, la spate însăși Reuniunea și la margini sute de membri ai ei la sprigini cărora nu sperează numai, ci conțea.

Acei corespondenți „fără nume“ — vorba învățătorului Zach — intru cît și-au arătat ideile lor prin ziare, trăgînd peste vestimîntul profesional vestimîntul românismului, ca „Foaia Poporului“ să ne întrunească în coloanele ei pe o pagină sau două pe toți învățătorii români din toate părțile fără deosebire de confesiune — fie siguri cei cari bănuiesc poate neorientați — că n'au comis nici o crimă, ci din contră un lucru pe care-l reclamă azi dela noi vocea timpului mai mult ca ori-și-cînd!

Mărsăvenia celor dela Arad și Pesta în contra „F. P.“ — mărturisesc — nici un picur de scîrbă nu varsă în noi, dedați fiind cu astfel de simptoame ce se repetază dintr'o considerațiune sau alta zi de zi în mersul ori-cărei lucrări bine începută, — trebuie însă să ne revoalte pe noi învățătorii când se află în corpul nostru învățătoresc și indivizi de aceia, cari — mai știe D-zeu de ce — scot sabia în contra unei idei atât de salutare, la care să angajează o foaie românească pentru învățătorii fără nici o pretențiune (!? Coresp.) abstrăgînd dela ori-ce colorit confesional și politic.

Da, — fiecare învățător e deobligat moralicește a avea o foaie pedagogică și el și-o abonează pe aceea care-l privește mai deaproape din toate punctele de vedere.

Dar ori-și-cine știe că nici „Foaia pedagogică“ din Sibiu, nici cea din Blaj și nici alte de felul lor — ori-cît de bune ar fi ele — nu pot ajunge unica sîntă doritoare de ori-ce învățător, fie acela cît de mare apărător al religiunii și confesiunii sale, la ceea-ce însăși firea îl îndatorește, — de-a ne întruna pe toți învățătorii fără deosebire de confesiune, într-o nepută împărtași ideile sau chiar mai mult necazurile zilnice unii cu alții.

Eu îmi voi da sucursul meu posibil, ca foaia Reuniunii noastre de mult

dorită și așteptată de noi învățătorii din archidiesă să fie spriginită așa cum trebuie; dar totodată din motivele mai sus expuse voi sprigini și acea foaie, care poate și din menirea ei jertfește gratis și cauzelor învățătorului român două-trei pagini, la a cărei administrațiune azi am și trimis prețul alor 10 abonenți noi pe câte un an, între cari și al meu.

Din contră am firma speranță, că redacțiunea ei nu va renunța la ceea-ce a început de dragul unor umbre mici ce trec prin tină și nu se întin.

A sosit timpul, ca și statutul nostru învățătoresc să se ridice! Aceasta însă numai prin cetire și scriere se poate... aruncînd totodată de pe noi vestimîntul colorat al confesionalismului, întru-cît acela ar trece de a fi conducător bun de căldură!

Dacă totuși s'ar afla vre-un învățător, care în urma sorței nu va putea abona pe lângă foaia Reuniunii sale respective aceea care-l privește mai deaproape și „Școala Română“, pe aceasta tot o va putea ceti, căci nu cred că este comună românească în care să nu ajungă un exemplar din „Foaia Poporului“.

Deci să fim bine orientați: Cu „F. Poporului“ nu s'a aliat nime; ea să aliază cu toți învățătorii români.

Cine pricepe scopul ridice degetul, cine nu mai bine tacă!

Ioan Pampu.

Cronica zilei.

Sibiu, 26 Ianuarie n.

Dela curtea română. Ni-se scrie din București că Maiestatea Sa Regele Carol, care era în timpul din urmă puțin indispus, este acum deplin însănețoșat, și a asistat Duminecă dimineața la serviciul divin oficiat în capela catolică dela Sfânta Vineri din București.

Maiestatea Sa a fost însoțit de dl adjutant regal colonel Manu.

Bene-merenti. Gazetele din capitala României scriu că s'a acordat d-nei Maria Delavrancea, inspectoare a învățămîntului secundar, soția distinsului scriitor, și orator naționalist Barbu St. Delavrancea, medalia Bene-merenti pentru lucrări didactice, ear' doamna Aristița Romanescu, talentata artistă a Teatrului Național din București a fost decorată cu medalia Bene-merenti cl. I.

Pentru Italia. Primim știrea, că studențimea universitară din Iași a luat laudabila inițiativă de a organiza o frumoasă sîrbare în onoarea Italiei. Aceasta ca o contra-manifestare de dragoste și simpatia cu care au fost primiți studenții români la congresul internațional din Turin.

Sîrbarea se va da în seara de 31 Ianuarie v. la Teatrul Național din Iași, cu concursul societății dramatice, a dlor Musicescu, inginerul Petrazzoli, studentul Stupcanu din Iași, și a talentaților artiști din București d-nea Mezzeti, Caseli, a d-soareii Ortașă Mihăilescu, și a dlor Pati, Băjenaru și Deleanu.

Di Octavian Velciu, președintele asociației studenților universitari ieșeni, a intervenit pe lângă eminentii artiști, și s'a dus și la legația Italiei ca să facă cuvenita invitație.

La această sîrbare vor fi invitate autoritățile, colonia italiană din Iași și cea din București, care va fi reprezentată printr'o numeroasă delegațiune, reprezentanții presei, studenții, etc.

Capitolul X. Înrîurirea școalelor din Blaj asupra Românilor de peste granițe. Lista bărbăților mai însemnați eșiți din școalele Blajului.

Să mai intru eu în detaliile acestor capitole? Nu! — Nu pentru-că mi-am impus tăcere, nu pentru-că aș fi prea lung, nu pentru-că aș deveni plictisitor, dar pentru-că nici o chestie nu e mai puțin importantă decât alta. Ori ar fi să reproduc totul, ori nimic. Greu la întâiul cas, rîu la al doilea și bine numai în ultimul cas de a și-o procura fiecare.

Fiindcă mi-am pus tăcere, cuvîntul dat trebuie respectat: tac. Dar când tac, îmi mai rămîne totuși dreptul de a mă gândi.

Și mă gândesc: ce a retăcut cartea asta din tot ceea-ce se putea scrie despre Blaj? și nu găsesc nimic. Și mă gândesc la câte dorințe va fi răspuns această carte și cît de mari vor fi fost aceste dorințe, când cartea sus pomenită ce se ocupă cu trerutul Blajului e încă în învățămînt. Sîrbarea centenarului. Discursul lui Cipariu la sîrbarea centenară a gimnasiului. Manuale didactice. Date statistice 1850—1870.

Capitolul VII. Gimnasiul sub metropolitul Șuluțiu. Schimbarea sistemului de învățămînt. Sîrbarea centenarului. Discursul lui Cipariu la sîrbarea centenară a gimnasiului. Manuale didactice. Date statistice 1850—1870.

Capitolul VIII. Alte institute culturale. Preparandia. Școale normale. Școala de fete. Asilul model de copii.

Capitolul IX. Seminarul tinerimei gimnasiale. Fonduri și fundațiuni. Bibliotecile din Blaj. Salarul profesorilor.

După-cum se vede sîrbarea în onoarea Italiei va avea un succes dintre cele mai strălucite.

Pe lângă consulul din Iași se spune că va asista la această sîrbare și ministrul plenipotențiar al Italiei.

Pentru votul universal. Partidul social-democrat din Budapesta a convocat pe Duminecă, 29 Ianuarie n. două întruniri mari de popor. Singurul obiect pus la ordinea zilei e: „situația politică și votul universal“.

Regina României și tinerimea. Cetim într'un ziar din București: M. S. Regina a trimis societății studențești Carmen Sylva din Iași fotografia Sa însoțită de un autograf măgulitor, și plin de atențiune și de o atîngătoare duioșie.

Însemnă, că această societate a hotărît se facă o frumoasă acțiune pentru dl Bolcaș.

† Ioan Bran de Lemény. Înmormîntarea veteranului fruntaș român a avut loc ieri, Mercuri, în Brașov. Despre actul înmormîntării scrie Gazeta Transilvaniei următoarele:

„Astăzi, Mercuri după amiază, au fost conduse la mormînt rămășițele pămîntești ale lui Ioan Bran de Lemény. La orele 2 d. a. casa răposatului de dealul străjeri era încununată de un public foarte numeros, aproape cu deservire românesc din orașul nostru, care venise să dea ultima onoare veteranului dela 1848. Pe lângă inteligența noastră reprezentată în număr mare, vîzurăm și mulți fruntași din popor în conduc. Carul funebru tras de patru cai fu precedat de toți cei opt preoți din Brașov și Stupini, în frunte cu protopopul Ioan Petric. În biserica din Brașovul-vechiu, înainte de terminarea prohodului și după cetirea evangheliei, preotul dela această biserică Iosif Maximilian ținu o vorbire funebrală bine simțită, în care desfășurînd momentele însemnate din viața plină de activitate a răposatului pe terenul național, bisericesc și cultural, îl asemănă cu un stejar falnic bătrîn, care căzînd așteaptă să răsară în urma lui vîlăstare tinere cu aceeași putere de viață. Pe cîșing, care era încununat de flori și de ficele răposatului, erau mai multe cununi dedicate bunului părinte și zelosului bărbat al națiunii.“

Tolstoi despre desarmare. Țarul Nicolae II. călătorind la Livadia și-a exprimat pe drum dorința că ar voi să vorbească cu Tolstoi, celebrul scriitor rusesc. S'a satisfăcut dorinței Țarului, căci în Tula, unde trenul a stat mai mult, ca Țarul se poată lua dejunul, i-s'a prezentat bătrînul Tolstoi. O gazetă engleză scrie despre întâlnirea Țarului cu Tolstoi următoarele:

Tolstoi s'a prezentat înaintea Țarului în vestimînt foarte simplu, care contrasta cu uniforma pomposă a adjutantului Țarului, care-l prezentă. Țarul a primit pe Tolstoi foarte prietenește și i-a zis, că i-ar plăcea să vorbească cu el, apoi după obiceiul ortodox rusesc l'a sărutat pe față de două ori. Tolstoi la rîndul său a făcut asemenea. Între altele ei au vorbit și despre desarmare.

Numai atunci voi crede în desarmare, — zise Tolstoi, — când Maiestatea Ta ai da pildă în privința aceasta și celorlalte națiuni.

Țarul Nicolae II începî se desfășura greutățile problemei și a accentuat că toate puterile mari ar trebui să concure la deslegarea ei. În urma acestei declarațiuni Tolstoi a devenit mai concis și a dat expresiune speranței, că Țarul poate aștepta rezultate palpabile

Când las pe autorul cărții, nu pot lăsa subiectul cărții, Blajul, care mi-e un nume atât de lipicios.

Blajule! Bărbății tăi au încheiat o epocă de glorie, — glorie cu care nu știu ce altă glorie se mai poate măsura, glorie cu care nu știu ce alt oraș românesc se mai poate mândri.

Suvenirurile trecutului dimpreună cu idealurile viitorului să te inspire pentru a deschide o nouă epocă de glorie. Eată ce-ți doresc eu!

Dar îți profetizez și ție, că singura scară, ce te va ridica la înălțimea dorită de noi e progresul timpului pe a cărui cale începi a pași dimpreună cu ispitele (?) timpului, pe care le aforisești — însă le urmezi.

Caută de a pricepe cît mai bine vocea timpului. Asta-i nevoia ta cea mare.

Asta să-ți cînte mereu în urechi: vocea timpului.

„Tipografia“ care a editat această broșură, se bucură, că mai la toată sîpămîna scoate câte o carte. Eu m'îbucur de altceva. Că toate cărțile ce le scoate „Tipografia“ privesc direct sau cultura națională, sau instruirea poporului, cu alte cuvinte: ce avem noi mai scump.

Români, cari într'adevăr onorați trecutul Blajului, cari într'adevăr vreați să încurajați o întreprindere ca „Tipografia“ și un talent ca Brânzeu — cumpărați „Școalele din Blaj“!

Cartea se găsește la „Tipografia“ din Sibiu și la autorul în Pitești cu 2 lei (1 fl.) exemplarul.

Nicolai a lu Bosdoc.

dela conferența internațională și că în privința aceasta va da și el un plan.

Nicolae 'i-a mulțumit și 'i-a spus, că s'ar bucura mult, dacă și geniul lui Tolstoi ar sta în serviciul acestei idei, la ceea-ce marele scriitor rus a declarat, că în curând va scrie o carte în care va tracta chestiunea desarmării.

Acum se așteaptă cu mare încordare de către diplomații Europei cunoașterea ideilor și planurilor lui Tolstoi cu privire la chestiunea desarmării, mai ales că Țarul Rusiei 'și-a exprimat dorința în sensul acesta.

»Răsplata muncii«. În România s'a înființat o nouă medalie cu acest nou motiv pentru meritele câștigate pe terenul învățământului primar.

Cel dintâiu, căruia 'i-s'a conferit această medalie este dl Ioan Kalinderu, ale cărui merite pentru înființarea școlii și îndemnării pentru învățători s'unt în general cunoscute.

Un păgubaș practic. În mai multe ziare s'a publicat următorul anunț: »Pe boulevardul Carol am pierdut un portmoneu cu bani. Căminul aflător se binevoiască a reține pentru sine banii, dar' se-mi trimită prin administrația ziarului portmoneul, care îmi este o scumpă suvenir«. Așa mai merge.

Sarah Bernhardt despre Sardou. Celebra artistă, cu ocazia studierii unui rol din o piesă a lui Sardou a spus următoarele despre cunoscutul scriitor: Sardou nici pe departe nu este atât de tiran, după-cum 'mi-s'a spus mie. Primește și părerea altora. În aranjamentul bunei urmează pe Dumas. Și Sardou e nervos, dar' un nervos mai pacient. Ca și Dumas și pe el îl poți îndupleca se șteargă din prosă pasaje întregi. Nici cel mai mic lucru însă nu 'i scapă din vedere. Singur se convinge, dacă ușile se închid bine, dacă stofa mobilelor este potrivită. Examinează impresiunea din locurile pentru public; și ureci prin galerii ca să se convingă, dacă privitorii de acolo vor observa toate amănunțele. Fiecare rol îl interpretează și el: plânge, ride și moare. Când se obosește apoi ia beuturi răcoritoare, pe care cu plăcere le împarte cu actorii, în vreme-ce el spune neconținut la glume. Buna dispoziție nu-l părăsește niciodată.

Din Huși se scrie, că în ziua de 8 Ianuarie c. a avut loc în catedrala Sf. episcopii din localitate, cu un fast deosebit, trecerea la creștinism a dlui și doamnei Adolf Braun. Sfântul botez s'a oficiat de către venerabilul preot Haragea, ear' nași au fost: Eminența Sa Episcopul Silvestru de Huși și doamna Annette Dr. Chrisokefalo și Marie Moisiu.

O femeie — căpitan de bandiți. În munții Caucazului se susține o bandă mare de hoji, în fruntea căreia stă o femeie. Varvara Danella, așa se cheamă femeia-căpitan e de o frumusețe rară și deja de 4 ani își continuă cu mari succese pătătoasă meserie. Ea totdeauna merge înaintea bandei singură, îmbrăcată în haine de călăreț de Georgia și când întâlnește pe vre-un călător îl salută cu respect, apoi începând cu »pardon ca te incomodez« îi cere respectuos banii și tot ce are de preț și până-când îi vorbește astfel îi pune revolverul în piept și atunci apoi: ori bani, ori viață, — căci banda de hoji 'i-a încunajat pe bietul călător.

De mai multe-ori Varvara a picat în mâinile poliției, dar' totdeauna a scăpat. Odată când a fost închisă în un castel, prin frumuseța ei a ademenit pe pazitor, care nu numai că a lăsat-o se fugă, dar' a și călăuzit-o până la banda ei. Altă-dată apoi un judecător a eliberat-o neafându-o cu nimica vinovată (?). De multe-ori au pușcat după ea, dar' demonica femeie așa primește gloanțele de plumb, ca celelalte femei gloanțele de chocoladă.

Știri mărunte. În Anglia a băntuit zilele acestea un groaznic orcan. Mai multe rîuri au eșit din alvii.

— Archiducesa Blanca a dăruit copiilor din internatul orbilor și surdo-mușilor din Agram o mare cantitate de bonboane.

POSTA REDACȚIUNELI

Gebbo. Mulțumită. Rugarea nu se poate împlini. — Montpellier. Celalalt articol nu s'a putut publica. E în contrast cu vederile publicului nostru, cărui de altfel nu mult îi pasă de chestiuni așa îndepărtate. Acum avem și noi un nobil și cu adevărat nevinovat Dreyfus. E datorită tuturor se susținem cauza lui pretutindenea, ca dreptatea să învingă. Salutare! — Dorul Românului. Ziarul vine destul de regulat. În chestia fondului am făcut. Vă ațtăgem atențiunea la chestia Bolcaș. — Fără nume. ...Ele plac pretutindenea. Mai mult ne place că s'a pornit seria, și avem nădejde de a vedea astfel de perle înșirate, ca la odată se formeze un întreg potrivit, un colan... Da? Comitivă am cetit-o cu mult interes; dar' acum și mai interesantă ne pare că va fi continuarea, pe care o așteptăm. — Dni Dr. G. P. Nu știm pozitiv cum stă penibila afacere. Ne-am interesat de ea, dar' unii zic una, alții alta. Cât pentru broșura anunțată de foile maghiare, nu ne vine a crede. Știm însă, că »Posta redacției«, care te-a indignat, ca și pe noi, a revoltat și pe cel »visat«, și le-a declarat de mincuni și calumnii. El zice, că va preda chestiunea unui juriu de fruntași. Asta ar fi cea mai corectă procedură.

VIATA SOCIALA.

Din Sibiu.

Duminecă seara, 29 Ianuarie n. va avè loc în sala dela »Împăratul Romanilor« o nouă convensie socială, în cere restrins. Începutul la 7 1/2 seara. Prețul de intrare de familie 2 fl., de persoană 1 fl. Venitul curat e destinat unui scop filantropic.

Din Avrig.

Înviatare la concertul care se va da Duminecă, în 29 Ianuarie st. n. a. c., în hotelul comunal din Avrig. Venitul curat este destinat pentru scopuri de binefacere. Începutul precis la 7 1/2 ore seara. Prețul de intrare: Locul I. 60 cr., locul II. 40 cr., locul III. 20 cr. Suprasolvirile se vor cuita pe cale ziaristică. Bilete de intrare — seara la cassă.

Program. 1. »Marș ostășesc«, de N. Popovici. 2. »Era noaptea 'ntunecoasă«, de G. Dima. 3. a) »La o rândunica«, de I. Costescu; b) »Horă populară«, de T. Cerne. 4. »Foaie verde de mohor«, de F. Popovici. 5. »Înzădar alog pământul«, de G. Dima. 6. a) »Vino lele«, de I. Vidu; b) »Tot 'ți-am zis«, de T. Popovici. 7. a) »Posta-i lele«, de T. Popovici; b) »Asta-i mândra«, de G. Dima. 8. »Marșul cântăreșilor«, de C. Porumbescu. După concert urmează dans.

Producțiunea din Viștea-Inf.

— Raport special. —

— 24 Ianuarie n.

De astă-dată cu cea mai mare bucurie trebuie să constat, că publicul 'și-a împlinit datorința.

Atât producțiunea, cât și petrecerea au reușit cât se poate de bine.

La 7 ore sala societății de lectură relativ destul de mare era îndesuită de public așa, că câțiva oaspeți cari au sosit ceva mai târziu, abia au mai aflat puțin loc. Producțiunea s'a început conform programului cu »Rugămintea din urmă«, declamată cu succes de dl A. Borzea.

La tot cazul culmea producțiunii a fost punctul al doilea din program: »Am plâns«, compoziție de A. Cirillo, cântată cu acompaniament de violină de d-șoara Iulia Toflea. D-șoara Toflea cu plăcuta-i voce sopran a știut să frapeze toate inimile. Tot așa de bine a știut să joace și rolul Mărioarei din piesa »Zăpăciții«, de T. Alexi. De altcum domnișoara Toflea e bine cunoscută publicului oltean, atât ca cântăreață probată, cât și ca bună diletantă dela producțiunile societății »Progresul« din Făgăraș, care după-cum se vede nu mai dă nici un semn de viață.

S'a reprezentat pentru prima-ora în românește comedia într'un act »Gelosie pentru gelosie«, localisată de V. Onișor.

A jucat în această piesă cu deplin succes rolul Elvirei (soția lui Negrescu la început gelosă, și apoi prin o apucătură își face ea bărbatul gelos), domnișoara Maria Popa-Radu.

Rolul lui Negrescu jucat de dl George Boieriu și al lui Malin de dl A. Comșa, asemenea au fost bine reușite. Duetul de violini executat de domni G. Codrea (prim) și I. Reker (secund) au reușit asemenea bine; cu deosebire dl Codrea știe să manueze atât de bine arcașul.

Celelalte roluri din piesa »Zăpăciții« jucate de domni: P. Bărbat, A. Borzea și cu deosebire rolul lui Constantin jucat de dl Dănilă Șerban, încă au fost bine succese. Cu deosebit interes au fost urmărite din partea publicului zăpăcelile celor doi oțetari în retragere.

La punctul din urmă dl I. Mateiaș a declamat o anecdotă de a lui Speranță, care a produs mult haz.

După producțiune a urmat jocul, care s'a început ca de obicei cu o horă mândră și frumoasă, și a durat până la ziua, când numai s'a depărtat cea mai mare parte a publicului.

Am remarcat cu deosebire prezența în număr mare a Făgăreșenilor, între cari: d-șoarele Toflea, Silaghi, Hobeantu și d-nii: Dr. Șerban, Dr. Șenchea, I. Dejenariu, Adrian Furcă, I. Peia, Grădinaru etc... La acest loc nu pot trece fără de a exprima vii mulțumite domnișoarelor diletante, căci nu au oruțat nici osteneală nici spese luând parte activă la producțiune, asigurându-le de simpatia de care vor fi împărțite totdeauna din partea participanților și cu deosebire din partea diletanților.

Succesul material a fost încasarea sumei de 74 fl. v. a., la care au binevoit a suprasolvi următorii domni:

Dr. N. Șerban 1 fl. 20 cr.; Dr. I. Șenchea 1 fl. 20 cr.; Dr. G. Moldovan 1 fl. 20 cr.; Bliz-

tray I. 70 cr.; I. Dejenariu 70 cr.; G. Borzea 70 cr.; Baroti I. 70 cr.; I. Marinescu 60 cr.; N. Borzea 60 cr.; Bartalis G. 60 cr.; Basil Stanciu 40 cr.; A. Furcă 40 cr.; I. Peia 40 cr.; G. Ganea 30 cr.; Szoboszlai I. 20 cr.; D. Poparadu 10 cr.; I. Pura 10 cr. și George Boieriu 10 cr., pentru cari primească călduroasele noastre mulțumite.

Încheiu acest raport exprimând mulțumite participanților, rugându-'i ca și în viitor să ne onoreze cu prezența în număr tot așa de mare. Gebbo.

Mai nou.

Compromisul.

Propozițiile guvernului s'unt următoarele patru: 1. Votarea pactului economic cu Austria. 2. Votarea legii despre judecătoria Curiei în chestia electorale. 3. Modificarea unor dispoziții din regulamentul de cassă. 4. Toate legile referitoare la »provisoriu«, să se voteze actualul guvern.

Opoziția se opune îndeosebi punctului din urmă, pe care la nici un cas nu vrea să-l accepteze, ci cere ca Bănyfi să plece imediat.

Și volnici, și brutali!

Volnicia ministrului Wlascics află imitatori în generația tinăra din Grosswardein.

O telegramă ne vestește, că ieri o ceată de tineri cavaleri maghiari au atacat pe stradă, în mod nișelese pe tinăra nostru Lucian Bolcaș, victimă volniciei ministeriale. Afară de o pâlărie zdrobită altă urmare gravă n'a avut acest atentat, dar' aceasta nu detrage nimic din deplinătatea infamiei.

Tribuna Literară.

INFORMAȚIUNI.

»Povestea unei Coroane de oțel«. Aflăm cu plăcere, că dl G. Coșbuc a terminat lucrarea sa asupra războiului independenței române conform însărcinării primite dela ministerul instrucțiunii publice al României.

Această operă poartă titlul »Povestea unei Coroane de oțel« și se va tipări în 10000 de exemplare cu cheltuiala ministerului instrucțiunii.

»Școalele din Blaj«, excelenta monografie a dlui profesor N. Brânzeu, apărută de curând la »Tipografia« noastră, este foarte favorabil recensată în Liga Română. Publicăm la foiță această recensiune, care se va ceti cu plăcere pentru forma ei ușoară și originală.

Bibliografie.

»Căldindarul Poporului« în »Convorbiri Literare«.

Distinsa și cea mai veche revistă română face recensiune în ultimul seu număr, pe Noembrie, »Căldindarul« nostru.

Eată această apreciere: »Căldindarul poporului pe anul 1899«. Anul XIV., Sibiu, editura și tiparul »Tipografiei«, societate pe acțiuni, Sibiu, merită să fie relevant pentru ținta pe care o urmărește și pentru mijloacele care le întrebunțează.

E un adevărat căldindar popular, care în afară de materia calendaristică obișnuită, conține materia cea mai potrivită pentru a fi deșteaptă conștiința națională în popor.

În »Dela 1848« se povestește plutele Romanilor în contra asupritorilor unguri, ear' în »Răvașul nostru« se face o dare de seamă despre toate incidentele care au turburat viața românească din Ungaria dela Septembrie 1897 până în Septembrie 98. Afară de aceasta se relevă faptele care vădesc că viața românească se menține și se manifestă cu putere atât în regat cât și în celelalte țări locuite de Români.

Într'adevăr mai rar carte care să urmărească cu atâta unitate de concepțiune scopul propus.

Dr. N. Șerban 1 fl. 20 cr.; Dr. I. Șenchea 1 fl. 20 cr.; Dr. G. Moldovan 1 fl. 20 cr.; Bliz-

»Liga Română« despre »Zarand și Munții-Apuseni«.

Liga Română scrie: »Zarandul și Munții-Apuseni ai Transilvaniei«. Descriere de Silvestru Moldovan, cu 9 ilustrațiuni și oschiță. Sibiu, 1898.

Dl Silvestru Moldovan este cunoscut publicului iubitor de literatură geografică și etnografică, prin scrierea: Țeara-Noastră, precum și prin alte lucrări literare.

Cartea anunțată aici cuprinde pe 303 pagini o plastică și atractivă descriere a pitoreștilor Munții-Apuseni, patria Moșilor și tărîmul revoluțiilor române ale lui Horia, Cloșca și Crișan, și Iancu, precum și a întinsului județ al Zarandului.

Autorul a călătorit însuși prin mai toate numeroasele regiuni și localități pe cari le descrie, așa că cetitorul se alege din această lectură nu numai cu folositoare cunoștințe de orografie, topografie și etnografie, ci și cu impresii de călătorie. Limba e pretutindenea o românească impecabilă, ușoară, curgătoare. Ilustrațiunile s'unt bine alese și bine executate; ele contribuiesc foarte mult a da viață scrierei.

Până astăzi n'a existat în limba română o descripție a acestor regiuni atât de interesante, din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce într'adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Noi din parte-ne, o recomandăm cu căldură tuturor celor-ce vor se cunoască acea țeară, în care se petrece chestiunea națională, acea țeară, spre care mii de priviri s'unt îndreptate în zare, spre care zeci și zeci de mii de inimi românești bat cu atâta dor, cu atâta nerăbdare...

Până una alta, să o studiem serios, căci ea merită atâta atențiune din partea noastră. Ea ar merita mai mult chiar: Cetind cartea dlui Moldovan, stai și admiri mereu rara frumusețe naturală a Ardealului, și te miri, că se găsesc atât de puțini Români la noi, cari se țenleagă, câte plăceri și învățăminte ar avè pentru ei câteo excursiune în acele fermecătoare regiuni locuite de frați de ai noștri.

Să sperăm, că această scriere va avè darul să îndemne pe mulți dintre noi a vizita în mod sistematic mândra Transilvanie.

La librăria »Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu, se află următoarele cărți:

- Memorial, Archiep. și Metropolitul Andreiu baron de Șaguna, de Nicolae Popea fl. 1.30
Doina, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu -2.28
Critice 1867-1892, de Maiorescu. Vol. I și II. a 2 fl. - cr. -4-
Povestile Bănatului, de Cătana -4-30
Literatură popor. română, de Gaster -2.50
Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou, de Dr. Iuliu Olariu -2.50
Cercșitorul, dramă în 2 acte de Livescu -2.50
Studii Critice, de Ghera. Vol. I și II. a 2 fl. 20 cr. -4-
Higiena română, de Dr. Leu Murășianu -1-
Izvoade, de Demetrescu -4-
Trandafiri și vioarele, de Pop-Reteaganul -60
Din Moldova, schițe de Kotzebue -1-
Floarea din Firenze, de Livescu -50
Istoria Romanilor sub Mihai-Vodă-Viteazul, de Nicolau Bălcescu -2-
Trăvnițe, 10 piese Slovacșesti Vol. I și II. a 1 fl. 50 cr. -3-
Scrierile părinților aptoosrești, de Dr. Iuliu Olariu -70
Merinde dela școală, de Popa -60
Despre influența împrejurărilor, de Panaite Zosin -50
Memorii din timpul războiului, de Georgescu -88
Pui de lei, poezii eroice, de Nenișescu -1-
ediție de gală -2-
Poezii, de Macedonski -2-
Copii de pe natură, de Negruzzi -1.50

La comanda dela afară să se adaugă pentru porto postal încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Societăți în Sibiu.

În 26 Ianuarie n. 1899. Hotel Împăratul Romanilor: Rosnani, grădinar din Viena; Breisachi, Rebitsch, Fischer, Fuss, Weiss, Gruninger, Levin, din Viena, Burschik, Bricht, Werner, din Budapesta, Schwarz din Toplița, comercianți. Hotel »Meltz«: Balo, proprietar din Buzd; Grigori, econom din Rimnic; Gross din Budapesta, Schwarz din Cluj, volajori; Maurer, comerciant din Agnita. Hotel »Habermann«: Krämer, administrator din Porumbac.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 24 Ian. n. 1899

Table with columns for Săminte, Soiu, and Cămin. Rows include Grâu, Bănățenească nouă, Grâu de Tisa, etc.

Bursa de mărfuri din Sibiu

Table with columns for Hărtie-monetă română, Lire turcești, Imperiali (18 R. aur), etc.

Bursa de Budapesta

Table with columns for Renta de aur, Impozitul căilor ferate ung., Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de Viena

Table with columns for Renta de aur, Renta ung. v. c. 4%, Impozitul căilor ferate ung., etc.

Bursa de București

Table with columns for Renta roma. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, Renta (Schuldverschreib), etc.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: V. H. Drossenand.

Metasă de bal 45 cr.

(BALL-SEIDE)

până la 14 fl. 65 cr. metru — din fabricile mele proprii —

precum și metasă Henneberg, neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 de metru — lucie, vârgată, carré, mustată, Damaste etc. (cam 240 diferite calități și 2000 diferite colori și desemnuri etc.

Pentru haine și blouse din fabrică. Privăților li-se trimite franco și liber de vamă, în casă.

Mustre se trimit cu posta primă.

[4] 4-52

(În Elveția porto postal e dublu).

Fabricile de metasă ale lui G. Henneberg în Zürich, (liferant de curte c. și r.)

Cassa de păstrare soc. pe acții din Sasca-montană (Szászkabánya).

Convocare.

P. t. domnii acționari ai „Cassei de păstrare societate pe acții“ din Sasca-montană se convoacă la a

III-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Sasca-montană, Luni, la 20 Februarie st. n. 1899, la 9 ore a. m., în localul institutului. (Casa proprie).

Obiectele de pertractare:

1. Raportul direcțiunii despre agendele societății pe al treilea an de gestiune și subșternerea bilanțului.
2. Raportul inspecțiunii.
3. Stabilirea bilanțului și votarea absoluturului pentru direcțiune și inspecțiune.
4. Propunerea direcțiunii și decidera asupra împărțirii profitului curat.
5. Alegerea direcțiunii (§. 33 din statute).
6. Alegerea inspecțiunii (§. 46 din statute).
7. Alegerea alor 5 membri în comitet (§. 41 din statute).
8. Deciderea în privința ridicării capitalului social.
9. Modificarea statutelor.
10. Sistemarea postului comisariatului de zi.
11. Exmiterea alor 2 acționari pentru verificarea procesului verbal luat în adunarea generală.
12. Eventuale propuneri.

Se atrage atențiunea domnilor acționari, că bilanțul censurat și aprobat de către inspecțiune este pus spre vederea publică din partea direcțiunii, în cancelaria institutului (conform §-lui 52 alinia 3 din statute).

Din ședința consiliului comun ținută în Sasca-montană, la 16 Ianuarie 1899

[90] 1-1

Direcțiunea.

Încheierea socoților

a „Cassei de păstrare“, soc. pe acții din Sasca-montană (Szászkabánya) pe anul 1898.

Active.		Contul bilanțului.		Pasive.	
	fl. cr.		fl. cr.		fl. cr.
Cassa în număr	1827 98	Capital de acții	fl. 25.000.—		
Cambii escomptate	51925 —	rate versate	24799 24		
Împrumut hipotecar	32238 —	Fond de rezervă	3582 90		
Mobilier	fl. 494.—	Fond de garanță	1351 85		
după amortisare de	n. 94.—	Depuneri spre fructificare	26603 51		
Diverse debitori	4 44	Interese transitoare	1264 35		
Cassa societății Nr. 360 din Sasca-montană	3000 —	Reescompt	27564 —		
Spese de protest	6 50	Dividende neridicate	23 71		
		Diverse creditori	54 04		
		Cauțiune	1000 —		
		Profit curat	3158 32		
	89401 92				89401 92

Debit.		Contul profit și pierdere.		Credit.	
	fl. cr.		fl. cr.		fl. cr.
Tipărituri și registre	64 92	Interese de escompt	3186 71		
Chirie	— 02	Provisiuni	1745 47		
Competență de timbru	9 94	Interese dela împrumut hipotecar	2038 58		
Spese de manipulare	133 15	Taxă de înscriere	81 60		
Contribuție după interese la depuneri spre fructificare capitalizate	74 94	Interese de întârziare	155 27		
Interese după depuneri spre fructificare capitalizate	749 80	Competență de scris	133 70		
Interese după depuneri spre fructificare ridicate	100 69				
Interese de reescompt	1878 28				
Salare	719 80				
Porto	12 75				
Anunțuri	87 55				
Contribuțiune după interese la depuneri spre fructificare ridicate	10 08				
Contribuțiune erarială și comunală	843 04				
Amortisare din mobilar	94 —				
Profit curat	3158 32				
	7886 28				7886 28

Sasca-montană, la 31 Decembrie 1898.

K. Radits m. p.,
director-executiv.

George Terzeu m. p.,
comptabil.

Direcțiunea:

Maxim Jucu m. p. S. Waluzan m. p. Simion Vițian m. p. Nicolae Mircea m. p.

Conturile prezente confruntându-se cu registrele principale și auxiliare s'au aflat exacte.

Inspecțiunea:

Dr. Alexandru Coca m. p., președinte. Hedwig Kokesch m. p. Petru Bugarin m. p. Pavel Corcan m. p. Ioan Stoian m. p.

„Foaia Poporului“

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminecă, în format quart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 2 fl. pe anul întreg sau 1 fl. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Un tinăr român

care știe bine limba maghiară și vrea să se califice de notar comunal, se prește ca practicant respective ca adjunct de notar în cancelaria notarială a subscrisului, numai decât.

Respectivul primește provisiunea întreagă și un salariu lunar de 10—12 fl.

Reflecții să se adreseze la subscrisul

Ioan Bunea,

notar în comuna Cacova, p. u. Orlat, comitatul Sibiului. [27] 2-3

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de Sava Popovici Barcianu.

Edițiunea a oinola revidată și completată de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele:

Scrierile

mult regretatului poet-prosator

Traian Demetrescu.

- „Intim“, poeme în prosă, nuvele, 1894 fl. —50
- „Sensitiv“, poezii, 1894 —50
- „Iubita“, nuvele, 1895 1.—
- „Priveliște din viață“, (cu portretul autorului), nuvele, 1896 1.25
- „Aquarele“, poezii, ed. Șaraga, 1896 —50

La comanda, care sunt de a se adresa la „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu (Nagy-Szeben) se adaugă încă câte 5 cr. porto de 1 volum.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitului și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia“, pe lângă prețurile originale și anume:

- „Balade și Idile“ (editura Librăriei Sococ & Comp., 1893) fl. 1.50.
 - „Fire de tort“, versuri (ca continuare la „Balade și Idile“), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 fl. 1.25.
- La comanda, care sunt a se adresa „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adauga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Cozrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horia și Iancu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvorașe ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce intrădăver se simția la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comande se pot face la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,

se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tinăr“ de Aloisiu Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
 2. „Fregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predică, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
 3. „Duh muscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) — fl. 10 cr.
- Se recomandă mai ales preoților. —

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 lei la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipéruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcișitul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 lei 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste francească de Ellenora Tănăsescu, după A. Genovray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peștor îndărănic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1866). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuscu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulgar. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culesse de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roseni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Lac. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalia pcurarului. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.